

Ese a doua ori în septembrie
Joi si sâmbătă

Prietela pentru astăzi
pe un an întreg . . . 13 d. v. a.
• jumătate de an . . . 6 d. v. a.
• trei luni 3 d. v. a.

Prietenie Româna si Străinătate
pe un an întreg . . . 13 d. v. a.
• jumătate 7 d. v. a.
• trei luni 3 d. 50 cr.

CONCORDIA.

DIURNALU POLITICU SI LITERARIU.

REVISTA POLITICA.

Pesta, 11 opt. 1865.

Dintr-o parte a tinerii pana intră în resuza
cunostințelor care de care mai inflorâtoare, mai
cunoscute, precum intră adunările cu deținutii
comitetului, astăzi și în cele populare pentru alge-
rește deputaților. Una toturie de programe
a inundat țara. Unul dintre candidați facu-
concesuni mai mari unități monarhice, precum
d. Este vor și cei de o parere cu însuși;
alții erau mai putini, pana la candidatura
suburbuiului Iosefin din Pesta, d. Virgilu Szilagyi,
care nu vrę neci o transacțiune. Am
cetutu în atenție ea mai mare parte a pro-
gramelor amintite, dar trebuie să marțișeștem
că nu potrăm găsi într'insle firul Ariadei,
care să poată scoate tiera din labirintul în care
au rateațit mai verosu de la anul 1861, încoce
dar Teseu al II-lea, care să ţoce în capu Minotauru-
lui, ce înghite poterile frumoase imperiale
austriace, unde e? Calea d'antână cina fusese
numai persona mitică. — Totu programele
aceste se vor face bala pana la dictă; acestă
singura potă găsi, de vă cere bine, firul
Ariadnei, nevoiele cele grele însă ale statului
comunității nu vor incepe de odată ca prin
farmecu neci atunci, ci se va recere tempu și
colocare unei generații spre consolidarea
firurilor. La noi a nume, după deslegarea ec-
stuiu „publico-politică” va sta la ordene
dilei marea „cetățenie de naționalitate”
de la a carei deslegere fericia depinde pacea
tierii, împărațea și fratele poporului ei.
Sperăm că parintii patrii voră dezvoltă
înțeleptul și sentimentul de derapate. Voru
fi inventați dora din amara experiență de XVII
ani, cu precur batări de stat au imperiale
veduri endiendu unuă după altuă atâtă
sisteme și a lor, purtau că nu recunoaște
drăptățile autonome și la derularea și potere
loru, astăzi și astăzi din 1848/9 nerescundându
de felu dreptul naționalității, cea din 1861
ince totu nedeslegandu-lu, și vrenud a da
peptu astăzi în prefaținătățile naționalităților
că și cu a statulii comune, au trebuitu
se remană fără de rezultat, ba au incurat
firurile urcându-le pana la potinția de la
care nu mai su reu de cincisună numai pogorâre,
de cumu voim a încingăru eaderem în prepa-
zirea adane. Si cine nu vorsește acestă
Tota marțișeștem ea că și voim, e bine
de voim apoi să coloacă astuhi și să ajun-
gemu la scop. Pasaul antău — voimă —
e gata, realizare și misiunea cea grea, dar
si gloria a detel.

In Transilvania, fratii nostri sunt adaptati
cu orășanii „splendide” și dulci ca și cantare
șirenelor.

În cale se audă și sunete disarmonice,

precum în comitatul Sibiu-

întior. (Credem să găverușă în infrumuseță
primită spre capul comitatului că
se scufundă după unuă trebilă co-
mitatului) România și mai sudul să de acăsta
de celen, fără că și se perdută nei mîntile
nei patinâșii. Ei, unu milionu și treiante
mai, vedem și nu potu reprezentați de
citu pînă 10—15 deputați, și acăstei unei scie-
ce felu de binecuvântare, fi, dar te fît români
de oțela genuină cum ar potă primi și re-
prezentăde astă și sfidori minorități, ei
înlocuștează români și nu recunoaște
că este români și nu spune că este români.

Scriile mai noue și spune că Mitropolitul

Siagună începe a se familiariza cu ideile congre-
sului, cele patru și astăzile.

Fremdenblattul adu-

gându totodată cu congressul, a caruiu adu-

nește depinde acum numai de la invocație mi-

treoptul Siagună, se va fiind la Blasius. De este

adeverat u ceca ce dice acest diurnal, eă nu
mai invocă S. Sale a metropolitul Siagună
mai lipescu, apoi credem și e va fi înțele-
su atâtui congressul, în ceea ce privise naținea
româna, va taî nodul, gordianu și cestușa
revedinții legii de unione și fi deslegată.

Dupa informație, ce lo primim noi mai de
aproape, putemu afirma cu puținătă, că nici găve-
nul naționalec e să se efectueze unimi, nec M. S.
imperatorul nu va da asentimente sa legi de unire daca
prințul a permisă să se formeze unuă naționalitate
particulară a românilor, așa cumă așa se
acessu sunt exprimate în inscripția regescă transmisă
de M. Sa imp. la dictă Ungariei din 1863.

Din Biharia.

Oradea-Mare 10 opt. (Miseaminte
constitutionali si naționali)

Constituționalismul din fires se aduce cu
sine coidelegere torutori membrilor institu-
sui constituționale, și deosebi descreptare si
luminarea unor prii astă si azi mediecolea
unei voințe compacte. Spres această nea-
peratu sunta de trebuință esplinere si desbră-
chiere principiulor unifice ca petruindu la
înimele tuturor, se producă rezultatul amen-
tinu mai sus.

Desătarea însă si esplinere imprimatură
recere neafermată convineaza cel puțin a acelor
care după desfășurările loru a ajuns în pusef-
tua acoașă de potă precepă și vrea a efectua
bunul comun in cazuă subversante. Eșa
nașa conferinților.

Confidențialul sau în dotării constituționale sunt

unu și fără care nu e posibilă coidelegere

si solidaritatea diverselor partidei de reu a

unor pentru asemenea conchiamării, in case

constitutionalu aru fi si este o nevoie precepsă grosolana

fără și pretudine de a ajunge una scopu

fără medilice ecorrespondenie.

Aceste totu le precepătăi, totu si astă
ințelegeră româna din Biharii a canu a
scoțită la o astă de conferință, a datu una
semnu despre petradintăci eîi în problema
constitutională.

Să vedemă dura cum să incepe și ga-
tata conferință Românilor Biharieni.

Domnilor i-mi pare reu că după introduc-

area de mai susă indata de la inceputul la-
crului sună constrință a dochiară eă: formă
constituzională nu și sunătău chiară de
acoi se striga mai multă despre constituzione.

După parerea mea, conferință altuim si en
altii mai preceptorii, Oradea-Mare trebuiau
dă inițiativă, precum și deie, ince nu prin
unul său doi, că întriă înțelegeră oradana
aleoc în cale se potă de nu tău, partea mai
însemnată aru fi trebuită și se adune si con-
sultându preliminară in numele aceliei a-
confiriști preliminară și conchiamă apoi pre toti
barbati capaci spre conferință din totu comi-
tatu, defugindu confiriști preliminară ter-
minu si localitatea, ambele căi aru si fosta
cu potâția mai correspundătorie interesului
comunității.

Cred că unii voru fi dicandu că astă să
înțeleptu. Inse de încăperă: vro patru —
cine și se adunara într'un loc, acolo declara
conchiamă unei conferință generale si in-
dată despărțea tiparice convocare in carea
era terminu pe a 5 optore si localitatea in
chiliu confiștarial gr. orientală.

Din ce cau din ce no, de ajuștu că astă să
afatu de bine acel insă a mai chiama o confe-
rință preliminară, carea daca era prima aru
fi fostu forte la cale, ince de ora cea acumă
convocarei eră tiparice si acceptă pe mea
întelegeră si conchiamă la conferință a cără,
tota conferință, — de a spu că sunău cea numero-
su cu totu dreptul se potă dice că ea este

*) Astă nașe gresita a primă patră a atrăziră a acor-
de domini, aiceză totu despreză doară totu mîntile
unor, căre zea a și scripă d'la răzdeana pana a nu gen-
tă, nu aștă potă vînde confiștrătă oare spre? Respectiv
au scostul de slăbitane spretul rezordinaru si prouvara
zecue.

Primerul meșmeră si corespun-
zătorie înțelegeră-Căpitanul în
strată domeni Nr. 2, cu coro-
nătă de la rege, și înaltă
Biră cu „Soală Regală” Nr. 6 unde
sună si se adrește totu confiștrăi ca rei
vescăz administrativă spălită, etc.

Sterșea meșmeră si corespun-
zătorie înțelegeră-Căpitanul în
strată domeni unu scrisoare. Scrisoala
reprobăza unu scrisoare.

Pentru înțelegeră publică în-

strată domeni unu scrisoare.

Unu se respondă 10. cincișă se inter-

Unu se respondă 10. cr. ar. v. a.

mai întrięga din Orade, — astă dara se reduse la
ca ea să se aprobe cesa cea în plăceră la
vră cătă-va individu a octroiă *) firește că spred
creșterea reciprocă si ca ea să facemă împre-
chieri chiară la inceputu, se apără; si ca
totu-șe nu se vădă totă conferință fară
scopu, se vorbă ceva despre binevenirea Ilu-
stratului Sale comitetul supremu din partea ro-
manilor, si se alăsește respective se desemnă unu
comitet, se prelucre una programă pentru cele
de statutării in conferință generală din 5 opt.
carerule apoi să se supuna conchiamă si acelașă
să se supuna confiștrăi, membrii co-
metitului fără urmarori; Presedinte Ioanu
Gozmanu avocatu, apoi Simeonu Bie'a
presedinte V. consti. gr. orientală, Iosif
Românu v.-comite, Tonu Costinu pro-
iectu, Mileșiu Stupă adv. si de notariu Petru
Suciu notariu la v. consistoriu gr. oriental.

Acestă comitetă în clădirul seu a stat-
ritu după cumu inteleșeu de la anulul din
membru si in etă mi-aducu aninte, de bra-de
protocołul la Fam vediuta, următoarele:
a) Indata după convenirea celor chiamati la
conferință generale si adunarea la locul desti-
natul să se constituie conferințăi aleargău
presedinte si notariu ca astă totu decursul se
fă ordinatul si regulat. b) Se desemnează cari
sunt cercurile in cari an au de a pată allega-
ti romani. c) Se constituie unu comitet permanent
in Orade, si era în totu cerculu ale-
goriorum romani, fiindu aceste comitetă din cer-
curi in legatura si corpondință cu comite-
tale centru permanente, ca astă să coloce
in coidelegere spre esplinere scopul: ca
in cercurile romane desemnate se să alege
alegati romani. d) Se să alege o deputație
care in numele romanilor se petuțindeste de la
Ilustr. Sa comitele supremu ca in comitetul
conchiamă din Bihare se să desemneze mai
mult romani decât fura in 1861. e) Se să
desemneze si cei ce sună candidati de alegati,
si in legatura cu acelașă se proiecte
confiștră generală ca daca acelașă va desemna
pre candidati in cercurile respective, spre
imediate desechărările si necesită, respectiv
caru nu aru si desemnăt ince aru si avu ro-
dintări a pată, se repăsătă, fiindu astă do-
rindătăi conferințăi, f) in urma ca eu ocașunea
binevenirei Ilustr. Salu comitetul supr. să se
exprije amesuratul impărgăturilor dorințele
românilor biharenii. Totu mandre si frumose,
se vedemă cumu s'au realizat.

In preseră conferințăi coadunătăi fiindu in
mare parte membrii conchiamătăi la conferințăⁱ
in ospătării arboreli verde, vră opta pana
la dieco insă se retrăsă int'lo chiu cală
ce se petuțindeste neînteligeră se se păre fibile
in privință însăși doritorii de a fi aleagi in
Beiușu, in aceasta ocașunie se fact nemica,
si în data astă se pot pronostica rezultatul confi-
ștrăi generale.

E forte curios că totu unii ca acela ce
opnu altorăi cā sunt partizani confiștariali, în
tote curoștări ei dovedescu asemenea necali-
tă, astă și aci, in locu se respunda la
unele îndrăgăi săncheză si corpondintării
scopul, indata sari D. P. P. cu acela că se pro-
descu la vortu alege si cără se păre fibile in
privință însăși doritorii de a fi aleagi in
Beiușu, declarându si acela că „in inteli-
ginția de Beiușu nu multă a pată.”
Ac era apoi pentru cea mai apăsa-
cătău potă altul, cau se găzdu negația si no-
tăpărătire, si este și tacu preliminarul la
confiștră.

In 5 opt. după cumu conchiamătăi
corporile curoștăce, se adunara toti membrii cari
s'au înființat in Varad-Volență in salu a confi-
ștrăi gr. orientală. Pana am mergu
deschide și se iesătări cu deschidără etă cu
multă mai acomodata localitatea in salu arbore-
li verde, fiindu una locu în totu aduflor
si neutralu, insă după octroierea amintita

sunu, pe ci voiau unii a asculta despre stramătare localității, bine astăzi.

Dupa tota regulele unei conferințe legale si constituționale în ante de tote, după cum vedem propus si în Protocolul comitetului de mai sus, se recercă că se să constine si să aște apără ca un corp compact, si nu membri presepari; si fors unitate, se desbată si decide despre tote ce ar se face de tribunicii în acord cu prescrierile, constituirea acestăi trebuie să se facă prin algeșea unanimă său după voturi a unui președinte si unui notarul celu puținu, si astăzi apoi și se procedă la asculatură, desbaterea si primirea, delatunarea au modificaerea programului facut si substeruntul de comitetului alesu în conferință preliminară, de la D. Tomă Costin.

Inse din toate acestea nemicu nă să facă, cu după ceea ce nă vorba nu a mai fostu de clăcătură comitetului, carele elucrat, după parceră mes era de ajunsu de esat și potecă se corespondători deschiderii conferinței generale. Că bagăzinea pentru unii Dni nu se recere alta ce, de cădu se vole oală Dinisloru săl, vîr din cauza, dă ajunsu atâtă ca conferință secesare, spre rusinesa conduceatorului si a nostru nu avă necă o năsua neci o regularitate, fără fiecare, după boldul ce luăndemnă si după cum engela mai lacale vorbi și spunea la lucră nă așa afara de lucru totu atâta, inceput nu potecă vorbi unii de alti, să a se inteleagă cum pre alti.

Lasandu-se dără la o parte programul comitetului fără să fie fostu celu putinu amintire, de la 19—12 ore se desdură, caru cum, spre statoriști interbărd; au să se desemneze candidati de alebagăi, au de ajunsu fiindu desemnarea cércurilor să se lasă în voia loră, aie căi se pasiesce de alebagăi?

Pă langa negativa era unul caru se pare a ducare mare rolă, de carde inse, aducându-si aminte români de anul 1861, nu ar fi trebuită să asculte nici decdu; că si-așevel tendințele sale secrete.

Inse ver si cum în urma cum preincipem parca în cureauile desemnate să se desemneze cu numele si candidati.

Se ascultănum cun să facut acestă. Cu tarele D. prefiindu si-si, quo jure nu se sch., potestatea dictatorială între români bihoreni de si e forte departe de acă, se însemnănum cuvintă prezidentie d'ale predue si nu se poate dice, că nu se facă algeșea tribunicii si constituirea conferinței, si fie ori si cum acela D. secolandu-se estimodu desemnat candidat: In Beiușu voiesc si d. Petru Paal, la Tinața D. Gozdu, la Ugra voiesc pre Dni sa insu-si la Margita propunu, (acuma aci nu mai voiesc) pre D. Tomă Costin, la Ceia' propuse pre D. Part. Cosma, avocat, carele inse cu totu joilitatea se retrase, scindu (si ore cine d'ni intelectig' româna bihoreana interesată pentru tribule naționale, nu seci?) că la Ceia' era desemnat de temporu unu filu siu Bihorei, profesorul mai a intrat în intelectig' din Bihor si priu foia redigata de densul cunoscutu publicului românesc, Alessandru Romanu? Inse D. Dicțatoru sciti ce a respusu candu după propuneră Dniei sale în persoană D. Cosma, disera mai totu cu unu grau că acolo se pasiesce numaiu mai susu? Eca respusulin: „acolo nu me amestecu” (se discute intre parentesete era mai bine decuă nu te-ai să amestecate) si de ora-ce pentru ca nă cine-vă conduceatoru în vîstă constituțională nu e de ajunsu scirea paragraflor său a legilor, său a dreptului român, ce si mai recente inca vîstă practica, tactica nimeritor si una felu de politica combinatoria, pre care, una-săl alia replacere personala, și nu o facă și abore! Fiindu inse resumato si mai departe numele pretinut si iubita de toti cei ce lu-enuceso de prenumitul lui Costin, Dlu Dicțatoru era dede ali respuinsu en ceva mai siodă: „Nu lu-potu propuneră ceci nu lu-potu partin!” Nu padă astălate Dle! pre alti „voiesc” si apoi ore acelă si-vor? unu dora pană toti cei parăntini de Dnia, ta săn facutu alebagăi (NB insemnăndu si insusii nu poft resei în 1861!) Să dâm pacă llerurilor acestor, si, sedemn ce se facă mai sepi? Se retrăsea la o parte următorii Dni ca „comitetu” D. Simeon Bica, D. Paal, D. Ioan Veress, D. avocatul J. Fasina, mi-se pare că si D. J. Gozmanu, precum am intelese si D. Nicolau

Pallady si D. P. Suciu, si, credu, după o consultare se reîntorsa în conferință cu următorii candidati: D. P. Paal la Beiușu, D. Gozdu la Tinața, D. A. Romanu la Ceia' D. Ioan Gozmanu la Alessu, D. Toma Costinu la Ugra si strigandu-lsă „vivat” acă treba se socoti si inchekata, cu totu că nimeni nu credea, că așa de secesie nu voru mai paști alti, ma chiară se scia cu Beiușu ne-gresinu este si altu competență, de nu mai multi.

Că aida-de, trică! se facă apoi convoienca se sciricește cu primăvara supr. comite pre romani, si resimcondă se este gata' a-i primi la 4 ore după amedi se dizeră cu toti condusii de D. Ionu Gozmanu, de la carele, după deschiderea ce o facuse se acceptă se fiză se invadă cu manu folosi si interesu pentru români bihoreni, decât numai că români se buclarea de pace si sanctante Iustă. Sale Dni comite supremu, si i profesești voia bună! în urmă forte bune si fu bineînsemnătatea bioinevenitare, dura nu de ajunsu, ară si fostu bine se fă laude. Dlă oratoriu o lectiune în privință acestă de la o alta persona mai însemnată, carea cu dreptul vorbi si descoferă dominiile romanilor cu o diu mai multe dulii comite supremu, ca bagăzinea, umi si sociotece si a statu de investițiile de lă si rusește a se conserva, cu alti mai intelige, ci numai octombrie, dar cu astă numai ună si ultima dată în viață loră.

Am avă multe de insiratul despre declaraționi necalește facute a fara de renunță la conferință, si măt vîrtosu deosebi interumpătă la ospetă, dura nu vremu să dicemtu la tergu rusine bihorenilor necă sprijin publicul etitoriu cu literari escate din personalitatea massivă.

V. I.

Reședință, 7 opt. n. 1852.

Demande Redactoru! Sab impreună mie vine buncuri vina a Vi împărătește omului si întemeiatu, cea dovezi decu acă, că români de la Satu Mare, celi astă de desfășuri si satrani, numora, ci chiar suna, candu o mai mare lipă de a fi desfiști si de a voghiă cu totu ongării pentru interesele naționale, născuose mai bine desfășurătatea sale fătu cu naționalitatea loră. Cetăti, cei ce ne-născuinfatu si ironizau români or, oppertu, importau, si candu si atu avă neci ocale, vezi mai cavaștu, si apoi anatul acamia odată, săn incurajati pre Satu Mare si mai tarz; numai nu-i batjocură, să, dieu, nu meru!

Nă V. pota scrie, Dlă Re, cu lung, el-d'ave nimemelte, ce ni se imbolduse, clară acamul-mi si mie occupaționi si dătut minuială. Dura numai faptule simple fară enomă, fira comunicare, căci faptule insu-si si nă marturisea de ajunsu de semnale de viață naturală a ruloru din Satu Mare. Să începem cu cele interumpătă mai de multitudin, si apoi po rocul!

În 14 sept. a. u. o. se înșăi în Sambăta confirației soleară a districtului de Crișu sub președintele bivalor protopop districtual, Dlu Georgiu Popu Protopopianu de deschidere (*), pentru confirație soleară făsuinătă mai de săntu de către Ven. Ordinariu diocezean (de Orade). Aceleia si deschisă si desfășurătă de către preotii, cătu si de către investitori districtuali cu multă precipere si interes. Conferinții decesură in ea mai buna ordine si discipline, la care conferința din interumpătă (ca calotar) fu de fătu si Rds. D. Teodor Király, dirigintul gimnastică de Beiușu si canonicus onorarius, moștu de D. Teodor Rusu, teolog. Cauda eră să se încheie conferință, lăz vorbă Ds. Dn Directorul, căci si cu evintuie patroitorul provoca pe monahul Barna si a episcopul românescu, care de altă parte, că si fratii magiari se voru si convinsu acum, cumca frati si cu străgea fratrescu, să împără si reul, dar si binelile fratrescu!

Cel pacinu cu unu anu audiu passu acu urechile miele de la fratii magiari — înțeleagu barbat mai de însemnată, vorbe si principali atlagatorie de cestiente naționale, săd drept si jast, precum auvor norocie a adu in 3 l. o. în Satu Mare de la Dlu avocat, Carol Vajay (fostu alebagăt distal în 1861).

O confirație preliminară e conchidat, mi se pare, prin Dlu V. Comite din 1861, Nic. Uifalay, nr. 10 l. o. la Criș. Nu sein, dacă sunt chinatul si daca voru si fătu si rai in acea conferință, cea ce spera si credu că, ei de vorbă nu, apoi ei vorbă si grăsăt pentru interesele naționale mai bine si mai cu energie, decăt în trecut. Crede de altă parte, că si fratii magiari se voru si convinsu acum, cumca frati si cu străgea fratrescu, să împără si reul, dar si binelile fratrescu!

Cel pacinu cu unu anu audiu passu acu urechile miele de la fratii magiari, anovez credu, să se realizeze Ds. nă asecutură forte, dicindu că a susținut templi, candu neci mai potu fi admisite. Am dusu: Ds. ajută! A mai dău insa Ds — verbinda despre lacruri si imprejurări mai speciale — si de acelă, la caru nu lama potate respondere: anima; ci la aceste mi se pare că va trebui să me interz amune, dă punct de vedere la Satu Mareanu, ca alta oasne.

Comitetul cottenus pentru algeșea comisiunilor consacratorie de alegatori si pentru celecile lăz ce se tăse de algeșea alebagătorilor, dicti fizitor, e conchidat (ad hoc) pe 12 l. o. la Criș. Ecădora, e evenimentele ni se imbolduse, ni soltribu să finis troci de desfăști! ..

In ajunsula astur felu de imprejură si evenimente ochii tuturor lăzior din Satu Mareau castau

titori i-provediu, asemene forte bine, bravulă inventația lăzior, D. Alex. Boșca.

Colecădănum pentru juristul lipisa (18 fl. cr.) cu acătă ocașione se străpuse Onoratul Redactoriun pentru immanente respectivul; dar sună (de 24 fl. 95 cr.) incara puer monumentul lui Barna si se străpuse în scurtă prin esanu-landatul Dlu Protopena, la locul seu, la Siumești. De însemnată, că așa de secese de aci, mai sunt înca căte-va subsericii (entre ele si fratii magiari) pentru ambele scopuri, de la carei nă s'au incasat hanii, dar căta ce se vorba incașă, se vor străpune la locurile loră si se vor publica. Crădemu, că frati ru de prim cel-lealte părți ale otului acestui-nă voră remanea interdictia districtuală de Criș. Ară și păr meghimic celu ce ar crede, că ei alături români d'ni patria și se născoase cu nă-s'vorb implinii detorsiul fătu cu memoriea nemoritorii. Barna si, de si imprimare, vîtrege întrădălată pasa scuina. De astănuie cei si se-năsităte Barna, se cetoasă sună incădătă, evantie Dni Pasentiu de po-palatia „Familii” Nr. 1, și de rece, ar se incăldi. Totu-deanu' voi teme în minte evantie, ce se dispește Dlu Pasentiu cu evantiește la immormantarea nemoritorii Barna, „Candu veti văde bălgării lacuindu” dice elu, „se nă aduci aminte, că așcăla's si sfidetur lui Barna si, carele transacă în cei ne-păsatiori”! Se nu mai întărișdă dar...

In 1 oct. n. a. c. astă în Cevă Ecclouștii Satu Marei comite supr. de Satu Mare, contele Georgiu Karolyi, Dlă protot. rzi d'la giurie, avisat cu 6 mi saiste poa. Ds. Ară-Abdulacan, de Carăi, Tema Siboreanu, cel ce apucăsa a capăt avizarea, se infatiză si în dia'nă admittită pe la 3 ore d. m. în frunte cu esu-hudatul Dan Ară-Diacoanu se prezenta spes salutare, astă Ete, Sale, Rds. D. Ară-Diacoanu salută pre Ete. Se nă născoase clerularu, exprimde lauriu pentru incotașii vestiști constituționali, precum de altă parte sprezentă vîză cu rostul d'la cotta și sub inițiată guvernare a Ete. Sale egăriu îndrepătrată vină, să ri cării Satu Mareanu pe temelii fratreștilor voru si respusati cu doa dreptă si dreptate eti. Ete. Sa respone, că i-constat multă tempu de cugător, pana' s'ă determină a primă acelă schină grea, pre care înă spes, că, și ca vezi multă contidelegere, fratrescu a născoase la d'la cotta, să se născoase la d'la cotta la lăz a scăzut născoase cu multă de cătă cei de dore amă voi, tragedia totu făcută la o'loru, să făcă deschisă si nătălilegăzintă frat.

Cumca Ete. Sa fi de altmte primuit în Crișul cu entuziasmu si salutat în bucuria de diverse corporatiuni, si intelectule de sine. In 3 l. o. ca primuit în cetate Satu Mare cu asemenea ovatii. Scă' i-ase arăsimăncu cu musca si în tortă si cetatea lui

arăsimăncu cu musca si în tortă si cetatea lui

O confirație preliminară e conchidat, mi se pare, prin Dlu V. Comite din 1861, Nic. Uifalay, nr. 10 l. o. la Criș. Nu sein, dacă sunt chinatul si daca voru si fătu si rai in acea conferință, cea ce spera si credu că, ei de vorbă nu, apoi ei vorbă si grăsăt pentru interesele naționale mai bine si mai cu energie, decăt în trecut. Crede de altă parte, că si fratii magiari se voru si convinsu acum, cumca frati si cu străgea fratrescu, să împără si reul, dar si binelile fratrescu!

Cel pacinu cu unu anu audiu passu acu urechile miele de la fratii magiari, anovez credu, să se realizeze Ds. nă asecutură forte, dicindu că a susținut templi, candu neci mai potu fi admisite. Am dusu: Ds. ajută! A mai dău insa Ds — verbinda despre lacruri si imprejurări mai speciale — si de acelă, la caru nu lama potate respondere: anima; ci la aceste mi se pare că va trebui să me interz amune, dă punct de vedere la Satu Mareanu, ca alta oasne.

Comitetul cottenus pentru algeșea comisiunilor consacratorie de alegatori si pentru celecile lăz ce se tăse de algeșea alebagătorilor, dicti fizitor, e conchidat (ad hoc) pe 12 l. o. la Criș. Ecădora, e evenimentele ni se imbolduse, ni soltribu să finis troci de desfăști! ..

In ajunsula astur felu de imprejură si evenimente ochii tuturor lăzior din Satu Mareau castau

la Cardei mari, de unde asteptau initiativă sa darea de tonu; și că, că speranță nu ne-a inselat!

Răs. Dacă T o m a S i l v e r u , Arhi-Diaco-nul partidului Satu-mare, barbatul de toată devotății Santei Biserici și națiunile sale, carele neci cându-n să retragă de la față și să iură după poftă patru intereușuri publică și națională, preveduți și cu astă ceasună, ca aștepta națunile de la ei și ce ar de facut; deci în contilegeru cu P. O. D. Patopou Georgiu Popa, și cu alii rai intelectuali, conchiam pe 9 I. c. la Carti și conferință a inteligenției ras din Satu-mare, precum areta literelor conchiamatoare slatură sub //-. Ai noastră dorește să vorn sci orientă, căci conferința nostra premurează celor lată. — Dacă rezultă proiectul vostru întâișări și Vă incintașă la tempul meu.

În cotidian acestăi, ai cărui locuitori pe jumetate suntemu noi, avemu trei curcuri alegerilor cu majoritate absolută de rai. Speranța și credința, că inițiativa frarii magistrii, din scutul fratratului, care tribu-se și-petru-nostri, n'voră da buna pace, îl era și face întrigă cu corupționi, prezența noastră în treacut, ca să-n alergăm, să ablegăm cunosti. Altimbi pote dico, că totdeauna atenția de la noi. De vîn într-o modulării și solidarizări, și de vîn număcesc deosebită de demnitate, a desfășurat și hunciu poporul, ceea ce totu chiamă și-a, arătă și tinea de strinsă determină, să se impună. Voră dispără rasinato. — Dupa impunătorie, voră să se dezvoltă, potu dică, că potemă avea prospetimea lor.

Orice binevoie și-a cauzat soarele respondință pe noi, că celebrăre parlamentară rău și gătă a primii mandatu de deputați din cotață noastră. De vîn rea, se cea treia a - crida - apoi nu noi însă ne vomu ororă cu ablegări acelui celebri-tăti, ma se credere tău și așa, că venitorul răuor din Satu-mare așa și făcută prin următoare nouă actă. — Credă, că se va luă la tapeta și casă-sădă în conferința noastră din 9 oct. a. c., atunci apoi vom se sală publică și cu numeroase candidații noștri, fără temere de votație, moștenit apăr și a orgașul altor. Pana atunci Băilei cu noi și cu sâna noastră cauza :

Georgiu Marichisian
preot român.

Scrisoarea Domnitorului României către Patriarculu din Constantinopol.

(Incheiere)

Pentru același, în acordu cu tota tîră, cleru și popor, sănătoiu și cu elementul laic să fie reprezentat în simbolul general al bisericii ortodoxe române, în conformitate cu instituțiile primitive ale bisericii, cu datelele antice ale trecerii, cu mai multe dintre canonele bisericii, precum și cu unele dîn legile creștinăstării, pe care vînă voră ocupăriile la cîțu mai joacă.

Pră fericeirea voastră refusa prîncipeul Domnitriu sau al României dreptul de a convoca sinodul. Această dreptu inse, în bisericii reșaritării, este intemeiată pe unu sau consacratu de secoli si afirmă de iutoria. Imperatorul sănătos a învățat convoca sinodule. Astă, la începutul secolului al IV împăratul Constantinus a convocat sinodul din Nicæa, la care a și asistat. În același secol, sinodul Antiohiei s-a întrunit în urmă ordinarul imperatorul Constantine. În secolul al VI împăratul Justinian decide prin Novela 137 că trebuie a se teme sinodul, și restosce ceea ce trebuie să se facă în sensul acuzației mari adunarii bisericii. Elă amintindu de admisyonii severe episcopii care au vrăi vol și se supune acelașă legi, și mergează de departe că, edificăse scuola celu dupa urma contra magistratorilor și funcționariilor publici, cari n'ar nă, prin putere, pe episcopi și se supune ordonatorilor imperator. Asemenea novelă a și constată, într-un modu absolut, dreptula ce are siestul Statutului de a face reglementare ecclastică. — Si în iutoria noastră avemus exemplă. — Asă, în anul 1622, domnul Moldovei, Ionu Vasile Voda, în întâlegere cu Varlam, mitropolitul Sucvei de atunci, convoca în capitală sa Iasi, una sinodul locală, care fu presedintă, după poftirea ce-i facută Domnitorului, de patriarcul Partenie din Constantinopol, — sinodul care a data ocazie eruditului romanu Petru Movilă, metropolitan și arhiepiscopul Chioieci, a face o profesiune de credință a bisericii ortodoxe, cu dreptă cevenuta remuneta.

Pră fericeirea voastră credă că va recunoște că, usându de unu drept de care au usat si predecesorii mei, n'amu numării depută consultativă, pră fericeirea voastră asemenea o condamnată.

Participarea ministrului de Culte la discușunile sinodului, având numai unu dreptă consultativă, pră fericeirea voastră asemenea.

O intervenție, sănătăresca la statul în afacerile sinodului, n'are nimic de contraria exemplului ce-ne-an data alte biserici ortodoxe.

Așa, constituita sineadușă în Russia și aceea în Grecie, nu dar ore guvernului multu mai multe drepturi de cătu legătu sineadușă româna? În Petersburg, membru sinodului sunt atosi și numiți de cătu guvern; éra la Atene, episcopii sunt asemenea cămati a face parte din sinod prin decret de regal, după roră si după ordină vecinimă; candu la noi, metropoliti si toți episcopi, precum si alti barbati, ocupau poftinile inalte în clero, sunt membru de dorit ai sinodului. Cu tote acestea, sinodul din Sankt-Petersburg și din Atene sunt recunoscute de patriarcu Constantinopol. Cum déra, aceea ce e buna scănoce în Russia și în Grecia, și rău si unităcanonică în Romania? — Care? — Imperatul Justinian și Traziu Petru căre maru a potu proprie sotă edictă legi ecclastică, care o primi asemănătoare bisericăi; candră pîrferioare vostra, la noi, declarat anticunocere legi, care sunt stricte conform cu spirituali instituțiile primitive ale bisericii și-a caniondu; — mai vertion conform, pentru căle au fostu confundate de clericii a popula româna, potru că sunt votate de ambele adunari naționali; — adunarii in care sunt reprezente toate clase sociale și în care clericii intra să de dorin, precum la Senat, președintă chiar de pîr sinodul metropolit primul astă bisericii ortodoxe române, seu prin altele precum la Adunarea ecclastică.

Credă, pră săntă parinte, cu om respunsa te oportunitatea pîr fericeirei vostre, relative la legea co instituții sinodale și la bisericii ortodoxe române.

Cu același respect pîr vostra respondință obiectivă, pîr fericeirei vostre, relativa la legea co instituții sinodale și la bisericii ortodoxe române,

Pră fericeirea voastră combateti acelaș legi întrugăciu, și astăi articolul care atribu Domnitorului nominalitatea mitropolitării și episcopiori, căci și acela altu articlu care săpune arcevițul triunaleanu ecclastică numai pentru delictele ecclasticăi, și înaltei carti de Justitia și de Castigare, pentru orice altă delictă. Pră fericeirea votaștii cu, după canone, episcopii nu, potu eliș de cătu de episcopi, și nu au potu și judecati de cătu de episcopi, și se pîr delicti civili. Pră fericeirea votaștii, restă mereu mai departe și voita a intîndă acelașă doctrina așaupsa întregului cleric. Asemenea doctrina, pră săntă parinte, n'ea fostu nici o dată adusă, și nici potu fi ver-o data primite în bisericii Daciei, pentru că sunt incompatible cu instituțiile primitive ale bisericii creștinăstării, cu spirituala bine intelectua ali canonizarea, precum și cu legile și cu datelele tierii ale bisericii noastre naționale.

In ceea ce privesc ecclasticia episcopilor, bisericii Daciei a admis în totu-duna prima canonică apostolnică, nu isolata, și legată în literu cu cele altă canone. Astă, dîn tempurile mai antiice, episcopii se alegeră la noi d'el seborbul intrantul, dîceas de totu clerici și poporul. Mai pe urmă, prin dăruiala velutina boeri, dîceas clerici facea parte. Acesta adunari se întrunau sub președintia Domnitorului, care iavăște pe arceviții clericii și legătu de cări în mama. Istor' epocă mai apropiata de noi, trucheteștiu cosa ușu în inca data consacrată prin reglemente organice care au pîrstat acelaș drept de electiune obiectelor adunari extraordinaire, compus d'episcopi și din notabilii și președintele, componență cu episcopi și din notabilii și președintele, care să se alegeră nă astă mare numero de mitropoliti și de episcopi, cari au ocazia bisericii noastre în cursul ecclasticăi, și se făsădă si demne de condamnare, a pră fericeidi patriarcii din Constantinopol nu ne ar fi adusătă, și, înfrăția, așteptare, luatore aminti la asemenea incalcařări? N'ea facută așeata; și pră fericeirea votaștii, voita a vedea în acela opletie și violență flagrantă a canonelor? Mi place mai bine a gădi și ilustră predecesorii ai pră fericeirei votaștii de la sine au recomandat, că modulu electiuni ușat în bisericii Daciei a fostă mai apropiata adveratulor sensu ali legișorii să îl înveratără data nouă d'el tempurile cele mai antice, prin sântele noastre tradiții bisericii.

Să deschidem acum iutoria și ca canonice bisericii.

Vedem chiară de la începutul cristianismului, că nominalitatea episcopilor se face prin consacrala episcopilor vecini, prin clerici și poporul vedutul biserici. Faptele apostolilor, scrierile sanctului Gipriano și legile imperatorăi nu ne lasă nici o indreptă, despră acela: că este restosce explicită și patriarcii ai episcopii se alegeră de cătu clerici și de cătu canonice notabili. Pe de altă parte, Novela 129 a lui Justinianu dictă: „Ordinamus, ca, ocole unde trebue a se numi unu episcopu, și se aduse clericii și nobilitati orasitici.“ Imperatorul Justinian determină în acela a se legă totu modulu ecclasticăi, pentru căliște și calitatea și etatea fizitorilor episcop. Opt-apriliie anii în urmă, la nouă, a 594, Novela's remordoră slătăreala alegerilor și ordona d'el năce a ecclasticăi notabili urbeli și se convoie în totu-duna candul se va procede la alegera unui episcop. Astfel ne

povestesc istoria; și ca canonicele ne vorbesc totu în acestă sensu, precum se poate vedea d'el anul 6-le ca nouă ali sinodul din Sardica, din comentariile celui de alt 3-le canonu din ala VII, sinodul și din alu 9-le canonu apostolicu coprisan în Pedalonia.¹

Mai târziu, în advein, prin altă canon, masele fure înclusă d'în alegerile episcopilor; — aceasta se facu d'în canu tulburărilor ce se nascăa în multi-mea alegatore. — ren care ușoră se îndreptă în multe biserice ale reșaritului prin 9, regulare mai înțeleptă a sistemului electoral bisericească. Aceasta modu de electiune fu instaurat și la noi, și se confirmă mai târziu prin reglamentele organice ale Moldovei (art. 411), și alu Valachiei (art. 350); pe cîndu aici, în contra canonului primitive, episcopii se pîrstră dreptă exclusiva de electiune. În Constantinopol, dîn scănușa ala VIII începe, împăratul, în propriu lora inițiativa, trăsește la sine dreptul de a năsin patriarci. În Austria, de la 1785, împăratul Ioseph II, în calitatea sa de duce de Bucovina, tierra românească și ortodoxă, ca și a noastră, îndeplină pe cale administrativă, cole de lipă pentru întregul vedutului secanu arcescovo de Cernăuți; totu în acestă modu au procedat și succesorii acestui suveran pană în diele cale după urma urma.

Acesta procedind, pră săntă parinte, nu voiesc să le invocă în spiritualina legii ce au promulgat la nouă, mai trecută, ci pretind că astă pîrstră nă atinsu articolul sau ale regulelor populare în părtorii lui primitive și reglementă: pră fericeirea votaștii ai o conferință sântă, deosebit de acela, astă trecută, reprobabilă, mai cu ocazia infecției o expusione nemorală a unei fericii și lutim legătare între instituțiile ecclasticăi ale bisericii și înzăinătățile politice ale organismelor. Sunt pră săntă parinte, că în cîndul regulelor populare, în părtorii lui primitive, se determină pe ocazia ușoră a incendiușă să spălă statulul de dreptul de a se alege și să-l aleagă pe omul său, care să fie cărciu. Dîn acela momentu, Domnitorul, sunatul de năsă mandata său, naș de mare, nu mai încrez în numelește propria, ci în amea tătoru. Astădăku este sunatul ușoră, data de adunarea electoră și aprobata de Senat, sub președintia S. M. Mitropolitului, primul astă bisericii ortodoxe române. Si tescim în potere acestui votu, emanat de la reprezentantii clericii și ai tuturor clăsilor societății, aleșii sătunii, mandri, cu dreptă evanđelii, de nouă de la îndreptările ei, și cu data Românilor, a potu procede la sumirea episcopilor pentru sunătoare vacanță.

Nu simu nici, o, greata, pră săntă parinte, a decleară pră fericeirea votă, că nu primim numai ca o exponență la regală statornică în treacut, acădă nondetermină ce mi a impus tătoru. Totu și pră fericeirea vota nu va lipă a recunoște că am, năsun ca ea, mai mare resursă de drepturi ce mi s'au transmis. Arcevieri pre cări i-am înălinată la scănele episcopilor vacanți, nu fostă și slopu gloriișorii, d'în barbuli „Sororii coroane“, distanță prin pietate, experiență și familiile lor, d'în barbuli pe care însu-să sunau canonică, emnătă, mai nămte de mine, la guvern, vesnică de a se episcopi, și cari de aici îndelungat, pastoria turmele bine-entăvătoare, administrastrandu, în calitate de viarii, decesele române vacanți.

O trebuim să adung, pră săntă parinte, că consemnatul episcopilor numiti de mine s'au severit după toate formulele și după ritualul canonicesc al săntei noastre biserice. Nu trebue cătu și cu păcă a se inducă pră fericeirea votă, că înzăinătă clericii alături Românei este pră adunare petrușorul de semnificația datorisoră sală, spre a se potă veri-data deținătă de la prescripțiunile sanctiori parinti ai bisericii.

Pră fericeirea votă, totu asemenea, a combutat și dispozitivul legii ce supune pe episcopi, pentru delictul civil, înaltei carti de Justitia a trecerii.

Si în același privire, pră săntă parinte legă româna este absoluto conform prescripțiunilor canonice. Santii parinti care au provocat ala 74-le canon apostolnic, nu trată dezele delictele comise de către episcopi, n'au lipită a conușoare că legătura în vîrge la acea epocă, înainte ca, în cîndul lui, nu conștițiu inacordată inventiu de către ecclasticăi investită de către caracterul preotesc. Într-unu cuvânt, episcopii nu incasau a fi ecclasticăi, și sub acest titlu, cu totu caracterul loru episcopal, erau supuști, pentru delictele civile, legilor civile. Novela's 83 a împăratul Justinianu na lasă năcăndă despră astă. Legislatulor, candu este vorba de delictele ecclasticăi, a pîrstră autorități ecclasticăi dreptul de a judeca; era pentru delictelor criminale, seu si măni civili, legislatulor a ordonata a cărei se deforeză judecătorul competente, adică autoritatea civile. Novela's 124 încă confirmă prescripțiunile acestei carti imperiale și rezerva dreptul de a trimite, prin decret, în instanță magistratorul civil și militarii orice cîndu se alegeră unu episcop. Autoritatea civilă se arăta mai multă încă în totu poteră ei, candu prin nouă, impo-

statul ordona ca cri-pe episcopave care ar asta la jocari său să vîr-căzea spectacole, va fi dezbracata de darula preoticesc si va fi inchisă peatră triu ani într-o mănăstire.

Ore în fine, mai am trebuită a aminti prê fedinioare vestre ordonale ca deces Justinianni, în novelă 137 guvernoratului de provincie în privirea episcopilor, cari refuzau a se supune editelor imperiale? Treceandu de la secăta epoca indebetă departată de noi, la timpurile cele mai apropiate, găsim că acela sta tradiția a autorității civile, în materii disciplinare, v-a mantinut intactă de reglementele organice ale Moldovei, (Art. 413), și ale Valachiei (Art. 354). Prî fericiere voastră, de sigură, cunosceti ce mare parte a luate la aceste de pe urmă acte acela-mă paternă din teză gubernatoriale ortodoxe.

In vedere a dispozițiilor legislative, emanate de la un capo de Stat său eminenț, precum era imperatorul Justinian, — și care cunoșteau astăzi de bine detinute sale oltări săntă noastă biserice, — în fiză a prescripționali formule ale reglementelor organice, cum să porbe stătun, — cu tot respectul facut acestei întrebări prî fericiere vestre, — că astăzi și violatul legilor celor spusene pări episcopici, pentru delicti criminale și civile, nu judecătorii ordinarie, precum o facese Justinian, ci iurișidicale exceptiunale a aceliei mai înalte curți de Justinianni și Români, compusați de magistratii inamovibili? Cine ar cedă la elve, că acest tribunal supremu, astfelă constituită, nu reprezinta o autoritate astăzi de respectabilă precum un post presidiale provinciali ale imperatorilor de Bizanț, și comisările reglementării dianice Convenționale?

Leges care promulgată la 20 noiemvrie 1804, pentru a reguli starea monastirilor și a monaciilor, nici acea nici nă potuști ceteaghi bine-cuvântașii prî fericiere vestă. Daca unde s'ar și pută gest și orgănișare mai conformat cu spiritul cangărului și al iurișimătilor biserice primitive? Ce voroș este astăzi legătură? — mai cun sănse, la deosebință neîmpărată, îmorălită și numeșteală abușivă cărătă incubată în monastiri spre scandalozi biserici. Său, în trebilă a mai adusă ceteră și din nouă ferică moșnica a abrogă episcopicii, și acă amest căruju și străice pe păris de la înaltă naștere locuitorii pe acela, săpă acela, care nu ar vă se supuna! — Ești de la răscruce! Imperatorul bizantin, unei unei săci de la Cetățile Leontie, mai naște de nimic, solitase mesajul do ar oamenie natură. Prin novelă a 3-a Justinianni redusă numeroșă valigăriilor din Constantino-pole, diciodină și totușine ce trece nescris în nescris, hore bune; că, prin urmare, nu trebuia crești astădi, calugări să se hâsuă biserică să nălba cea și tindă. Daca prî fericiere vestă ar hîsu voi ca mai consueta novelă 5, 133 și astăzi, atăi văd că împăratul legiuitorul nu se enlege în vîrstă și la prî fericiere vestă după verste și ordinători calugării și a maicelor. În privirea acestui panou, Justinianii apără nicio detaliu pe care me sfesea a le atinge. Am vînt, dă în conta, și me tină că se poate mai strict în cercoul prescripțiilor și ai formelor canonice. Mată, multumită dura a statovenii reguți lanșând stîlul dreptul de a se pronunța în toată survenirea asupra vocațiunii candidaților și asupra calităților cerute săpă și poale dinu-călugări. Nam și omul înfădu, prî sântă parinte, că legem din 20 noiemvrie 1804 va fi și adverata bine-facere pentru clerci și pătri săntă noastră biserice.

Au îndeplinit, prî sântă parinte, detoră ce mi am împută, cred că am respunsu la doilea obiectivul patimelor astăzi prî fericiere vestă.

Prî acela, vîm avut nina intenționare a formule și justificare pentru acelă ce s'au îndeplinit în România pînă înzâna mea, prin inițiativa mea și prin lheră considerite a clericali și a poporului român. Am vînt, că una din saceritu ală bisericii, a vîntă tradițiunilor bisericești, informându pe cehi mai bîtrâni și mai orănci ascuțitorii ală bisericii resarcători, și spiritul a predominat la întocmirea și promulgarea actelor care, în special, privesc ordinele bisericești. Nasă și pută de prî fericiere vestă o mai pipăită doară de respectul și pesteau pentru sanctula săntă sau economică. Dorită, oasă mai mare astăzi a mea, căpătă și a poporului ce provochează la pua sub umbra mea, este, — și nu se înodită nicidem deces acela, săpă parinte, — și va fi totușine tățita a meștină bisericăi ortodoxe române recinută în legăturile adverata canonice cu eccl-e-late biserice, — cari, ca si, preferă credință ortodoxă; și, dacă pe de o parte, sum otarita și res-

punge ori-ore inginerii anticosenii a veri-carui sinodul strâns, a veri-carui biserici strâns, șiu a veri-carui capă de biserica strâns, în afacere de administrație și discipline a bisericii autocephale române, — și pu de alta parte volu fi totușine sântă pătratul în primul eveniment Dumitriului român, ortodox și si măre, au primis în totușine, aceea ce pînăcăi și toli eu-lânti-șul verani ortodoxi, adeca do se a vedea în prî fericiere vestă, vîstra personalificarea viață a aceliei unități a bisericei, care face glorie și tarii ortodocși.

Sărsindă, prî sântă parinte, sum detor uș prime prî fericiere vestă sănătăa mea parcer de renă, că nă potuști escăta pregeatu ce mă inspirase pînă astăzi și defernito cisteriorul parintului meu susținut; cînd în momentul, în care mi dispuseam a deschide calea spresă a venit la acea intelectigere fratelici și imprimatice, cari nu sunt recomandate de dogmele sacrelor biserici, misiunea arcanodominului Cleofa se ventila a paralelă intenționul meu. Nemărginita a fost florera mea, și erădă la prî fericiere vestă astăzi impărată! Sună sigur că ați reprobată o parție astăzi de contraria cingurătorii și instituționalor parintesci și astăzi sănătă sau economică. Cred că sârbi, spre ca prî fericiere vestă va giati, în inaltă se înțelepțenie, și măslinitor cela sănătă mea spernum a pregațit acela sântălegere care dorecum, cu totușine, să restituiesc și să stabili conform cu prescripțiunile canonică, și sa me inducem cît se pote manifestă cu solemnitate sentimentele de venerare și deferință, — cole de dorite de unu fiu respectuos mamăz noastră bisericii din Constantinopol.

Eea, prî fericiere parinte ei, mi-am deschiseni ună destinația engheților mele; și se declară inca-dată, prî sântă parinte, că văcă și credinționi anti-colori legăture spirulatice ală bisericii, exemplu de venerationă și de deferință către sanctă săntă sănătă sau economică, ce mi au dat predecesorii mei și mi încase astă-di evanđenii cu ecceasme populașe rugăci negi ortodoxe. Iase vincuri cu legătuș ortodox române și sibă o exprimare legală în statu și în hîrtie a scrierii a reședințăi, răngului și acăa independentă de la totul din-una să bucurătă în facia cu eccl-e-late biserici ortodoxe.

Nume astăzi, și sântă astăzii atrăsă legătura bisericii cu astăzi, voia potă, și ajutoriulu lui Dileu condus în statu voia boala spirituală organizăște cu am intrupăto.

Trovările cu încrești de sântă credință a nobilă strămoșnică, precum și independentă biserică, în or-are epoca, a fostă paladușul cel mai potoric ală natunității romane.

Rogă dău smilță pe prî fericiere vestă, și bînvoită a acordă binecunoscătăriă noastră, părticolară biserică ortodoxă română și a sacerdotilor noastri, cări și falosu cu spiritualitate constituțională, dar neci de cînd n'avamus și sătimă modulu în care se rostește și la alegeri în locuri, săcă, contra mea, merită desculciuire d'în partea řinei cuntru creștină, patriotă, nationalăză și omis constitutională. Descrivîntăremerită să portăsă nunta bună, vă dovezi că suntem domini și maturi pentru vîță constitutională. Potem sătima de naștere si patrie a concentratelor noastri, cari și falosu cu spiritualitate constituțională, dar neci de cînd n'avamus și sătimă modulu în care se rostește și la alegeri în locuri, săcă, contra mea, merită desculciuire d'în partea řinei cuntru creștină, patriotă, nationalăză și omis constitutională. Descrivîntăremerită să portăsă unor candidati de deputati, cari deschidă gratis biserice pentru partizanii lor, și nu se multumesc cu demonstraționale de dină, ci aceste se conțină și noptea, turburând repausul flințitoru născute în luceară dină. Atâi faptă de cea nu convine în conceputul sublimu ală virtutii constituționale.

— (B). Prin nr. 86 de la Timișoara, acolo în adunare comitatoane de martă creștina, vreanda maișoareta cea forte române doamni se reprezintă minoritatea cea forte mica de poporu, adecă domnii magari, ca dia Măică făcă de la caroare-lame, și nu o se, și se. Îfăcă pre dragomanoș său talmaciuș, dă M. cu indigăneță a refuzat acela pretențunie ne-dumerită, pasându-nună și decătu — și adunare a unei reprezentanțe de comitatu, caruia se scrie limbă celei mai de frunte populaționă a comitatului. — Acista portare și diu M. n. place. Ea dăca și avorută d'în sensul seu naturală, apoi e calcificată de a dovedi, cimice dia M. începe a se — emancipă. Totușine română care prin portare se publică tînde a năsfi demnitățile naționale, contribușe la eluctarea caselor năște, și merită reconoscere.

V A R I E T A T I

= Infinitarai officiali la alegerile de deputati. Din cîrcelul Bechierechulei mică, de la persoanele demne de credință, primul urmatore incognoscibile: „E cunoscut în noi Români Tamă Bogat pre comitale supra, a face ca la alegeri să încrede infinitarai oficiale. Ca tote acestea a dezvăluia casa specială: Jurata comitatoane Hoffstädter a chiamat preotul română și pe reprezentanții comiselor, și li-a recomandat sădora mai nîmerită posibilitate ca să aleagă de alebagu pre bruhă Ambrozi L. Jun. din Remete. Preotii însă d'imprese au poporu — chiar și nemți — său declară că densi ni astă data vor a osoră pre alebagu d'in 1881 d. Giorgiu Manast din Hondon, formă de deputare care s'a povoce pr Manast a se declară dacă primise să ach mandatul său să. Înca se scine vințu'lui Manast. Dorere că s'a lăsă față'nă că DSA ar vol să renunce în favoare numitul baronu. Daca și astă, la regim pro d. Manast, ca, condus de cunoscutele sentinente bune romane, să se declare incine acă, și acădă în favoare causei nostru naționali, pentru că daca n'ar primi DSA — ceea ce ca-neu întrînă fortă — noi ne-am îngrijigă înce de tempera de altă barbată româna.²

= Generalitatea turcescă Osman-pașa petrecă în Pesta, la 11. i. pleacă cătră Belgradă.

= Cum se pregătesc la alegerile de deputati?

In Abony s'a întepătușă luptă formală, astăzile la Vatin în comitatul Nogradului partii baronului Bodmanicii fie atacură. Într-o parte mai tristă casul de la Mező Kovas din comitatul Borsodului, unde se incine batallie, 2 însă fura ucisi, 65 raniti, între care de uni și putină speranță că se vor vinde. Cîndă. Candă ne donează pentru aceste evantinim, nu potem a nu ni adușe a multă totodată în plăcer despre decursul alegerilor din Transilvania, populaționea d'acolo — botăză de cătră străini de massa cruda — dovedi portare esemplare, încări în tîrile interă nu veșărășiesc scandale. Sanctemu îndrepătrată a speră că Romanii din Ungaria și Banatu se vor exprima astăzile în demnitate întră interesul național, portarea noastră bună va dovedi că suntem domini și maturi pentru vîță constitutională. Potem sătima de naștere si patrie a concentratelor noastri, cari și falosu cu spiritualitate constituțională, dar neci de cînd n'avamus și sătimă modulu în care se rostește și la alegeri în locuri, săcă, contra mea, merită desculciuire d'în partea řinei cuntru creștină, patriotă, nationalăză și omis constitutională.

— (B). Prin nr. 86 de la Timișoara, acolo în adunare comitatoane de martă creștina, vreanda maișoareta cea forte române doamni se reprezintă minoritatea cea forte mica de poporu, adecă domnii magari, ca dia Măică făcă de la caroare-lame, și nu o se, și se. Îfăcă pre dragomanoș său talmaciuș, dă M. cu indigăneță a refuzat acela pretențunie ne-dumerită, pasându-nună și decătu — și adunare a unei reprezentanțe de comitatu, caruia se scrie limbă celei mai de frunte populaționă a comitatului. — Acista portare și diu M. n. place. Ea dăca și avorută d'în sensul seu naturală, apoi e calcificată de a dovedi, cimice dia M. începe a se — emancipă. Totușine română care prin portare se publică tînde a năsfi demnitățile naționale, contribușe la eluctarea caselor năște, și merită reconoscere.

Proprietariu și editoriu: Sigismund Pop. Redactoru respondidoru: Alexandru Romani.

FRANCISCU SZABÓ

fabricatoriu de masline

se recomandă pentru face-va a totușine fătu-

M O R I . — 3 —

pe, mult de epocă, de abuziv și de venit; acuză recomandă de omis inventatorul lui

Missie de trecători (im-

blatul)

pe care căntocantei de la

in ea- le au recunoscute de colosi- mări de lîne' alături

pe deosebiti panzuni. Totodată se recomandă pentru

este făcut de

Repară-

sari la răspingere la rom-

pe cu- năște, și aici se năse-

Fabrică se află: Pestă, Fîm Lorchengasse Nro. 3.